

Droommeisjes van de Muide

Met het hoofd in de wolken maar de voeten op de grond

(foto: carmendevos)

“Het verlangen is mooier dan de bevrediging.” Dat is maar één van de uitspraken die de Droommeisjes van de Jamklub de wereld instuurden. Ze zijn allemaal tussen 15 en 18. Eentje is ‘Belgisch’, de anderen zijn ‘Turkse’ meiden, geboren en getogen op de Muide. Ze stapten samen in een project waarin dromen en verlangens centraal stonden. De meisjes deelden postkaarten uit in de stad en wekten met hun affiches de verwondering van voorbijgangers. Ze spraken met sterke vrouwen, schreven gedichten, rapten, bezochten senioren, trotseerden de golven van Cap Gris Nez,... en dit alles mondde uit in een heus boek: ‘Droommeisjes/Meisjesdromen’. Een week na de publicatie - met een ware releaseparty - zit ik met hen rond de tafel.

Ze raken maar niet uitgepraat over het project. “We hadden nooit gedacht dat we zover zouden geraken! Iedereen is zo trots op ons, onze ouders, op school,... ze zeggen dat ze zoiets van ons niet verwacht hadden.” Dat ze in de kijker hebben gelopen staat vast, zelfs de Turkse televisie stuurde er een cameraploeg op uit om de meisjes te interviewen. Vanuit die hoek komt zelfs de vraag wanneer de Turkse versie zal uitkomen! Dat is iets waar nu verder over gedroomd wordt... “En dan op reisetrip naar Istanbul”, wordt er gegrupt.

De meisjes hebben geleerd om hun gevoelens te uiten, zo zeggen ze zelf. Ze hebben geen geheimen voor elkaar. Ze ontdekten tijdens hun gezamenlijke project dat ze grotendeels dezelfde toekomstdromen delen: geluk in de liefde, een carrière, vriendschap, een mooi huis,... Ik vraag hen of ze denken dat ‘Belgische’ meisjes dezelfde toekomstplannen koesteren. Wat liefde betreft... geloven ze van wel, maar voor henzelf zou een goeie job op de eerste plaats komen. “Er zijn niet veel Turken die carrière maken. Wij willen bewijzen dat we dat wel kunnen en op eigen benen kunnen staan!” De meisjes zijn ambitieus: apotheker, psychologe, dokter, politieagente en verpleegster zijn de beroepen die genoemd worden.

Ik schuif hen een stoute vraag voor: wat zou er in het boek staan als het ‘Droomjongens/jongensdromen’ heette? “Alles over meisjes! Of over bendes, auto’s en stoer zijn!” De meisjes geloven niet dat jongens een project als dit zouden kunnen volbrengen. “Jongens houden hun gevoelens voor zichzelf. Ze zouden onnozel doen. Ze durven hun echte ik niet te tonen.” Sommige meisjes nuanceren: “Er zullen wel jongens zijn die dat wel kunnen... misschien oudere jongens?” “Ik kan me niet inbeelden dat ze op een podium zouden staan met een boek!” De meisjes barsten in lachen uit.

In het boek staat: ‘Oost west thuis best, in het Westen ben ik een Turk, in het Oosten een Europeaan’. Maar hoe zien ze dat in Turkije, dat je uit Europa komt? De meningen zijn verdeeld: “Ze zien het aan onze kleur, we zijn bleker, we hebben te weinig zon”. “Nee, het is vooral hoe we ons kleden... En hoe we spreken: we spreken een mengelmoes van Turks en Nederlands.” De meisjes zien zichzelf als Belgen... maar ze verlangen soms naar Turkije. Turkije is vakantie. Maar tegelijk is het er snel vervelend, want daar zijn je vrienden niet en je bent er minder vrij. In het boek vertelt iemand over de vrees van sommige ouders dat hun dochters zouden ‘verbelgischen’. Maar wat is dat, ‘verbelgischen’? “Uitgaan”, klinkt het anoniem. “En Belgische meisjes zijn meer bezig met seks”, zo stelt iemand. “Voor ons mag het niet, maar we denken er ook niet aan. We kunnen ons niet voorstellen om onmiddellijk seks te hebben met iemand.” De ene is er fier op dat het niet mag. De andere vindt het mooi om dat te bewaren voor je man. “Voor Belgische jongens en meisjes is het soms moeilijk om ons te begrijpen. Maar als je het uitlegt begrijpen ze het wel. Op school bijvoorbeeld, daar kennen ze ons al. Ze houden rekening met ons.”

In het boek staat ook: ‘Vrijheid is: weten wie je bent’. Ik wil weten wat vrijheid nog meer kan zijn. “Iets zélf kunnen bereiken, zonder dat mensen je tegenhouden.” Vrijheid heeft volgens de meisjes ook te maken met zelfvertrouwen. “Wie geen vrijheid heeft, heeft ook minder zelfvertrouwen.” Vrijheid is ook afhankelijk van je opvoeding en van je karakter. En vrijheid is zelf je studierichting kunnen kiezen, kunnen kiezen met wie je trouwt en wanneer. De meisjes krijgen meer vrijheid als ze goed studeren. “Onze ouders denken veel aan ons. Ze willen het beste voor ons. Je voelt het ook met het boek, ze hebben meer vertrouwen nu.”

Jamgirls, CivCiv, Zeebeestje, Traantje, Blue Angel, Snackske, Dancing Queen, Freaky Girl en Negerinneke, ik wens jullie bovenal zoete dromen!

MARLIES CASIER

Het boek ‘Droommeisjes/Meisjesdromen’ is te verkrijgen via de Jamklub-Jong vzw:
jamklub.vzw@pandora.be.